

Lasteaia sünnipäevaleht

KARU- KATI MEEPOTT

47 aastat Lümada lasteaeda

Tagasisaade. Eelmisel aastal tähistati mitmeid Eesti lasteaedade ja eelkoolipedagoogika ajaloo olulisi tähtpäevi: möödus 110 aastat rahvusliku lasteaia asutamisest Tartus, 105 aastat tagasi alustati lastekasvatavate rahvuslikku koolitust Tartus. Koolide kõrval pole see märkimisväärne vanus. Koolid olid tegutsenud mitmeid sajandeid enne kui esimene lasteaed asutati. Lasteheidude vajadus tekkis seoses naiste tööhõive kasvuga. Maakohtades oli võimalus lapsi kodus vanavanemate hoole all hoida, seega vajadus lasteaedade rajamiseks tekkis hiljem.

Lümada Karu- Kati lasteaed avati 1969. aastal ja saab 30. jaanuaril 47. aastaseks. Kui esimene maalasteaed Saaremaal avati 1957. aastal Orissaares, siis Lümada Lasteaed on maalasteaadest vanuselt üheksas. Lasteaed on olnud aastaid Lümada soovhoosi omandis, valdade taastamise ajal läks üle munitsipaalasutuseks nagu enamused teisigi lasteaedu. Lümada Lasteaed on olnud soovhoosi ajal ööpäevase kasutamiseks, mida siiski tolle aja kohta päris eripäraseks nimetada ei saa, sest selliseid lasteasutusi oli teisigi, kuigi mitte valdavalt.

Inimese elus on 47 eluaastat mõnus keskiga- on juba mõnevõrra elukogemust ja – tarkust, kuid teisalt on õppida ja areneda veel küll. Paralleele saab tõmmata ka asutusega, kellel on oma ajalugu koos kujunenud väärtuste ja traditsioonidega, kuid samas kiiresti muutuv ühiskond seab tänapäevasele lasteasutusele üha uusi ja uusi nõudmisi ning väljakutseid.

Tänapäev. Täna sel päeval on meie lasteaed renoveeritud, kaasaegse õpi- ja kasvukeskkonnaga maja, kus töötab kaks rühma, laste koguarvuga 30. Jätkukeste rühm on 2-4 aastastele lastele, Mõmmikeste rühm 5-7 aastastele lastele. Lasteaed asub täiesti eripärase loomuliku looduseskkonnaga alal, mida ajalooliselt teatakse ka kunagise talusüdamena. Selline lasteaia keskkond on Saaremaal täiesti ainulaadne. Meie lasteaia ümbrus soodustab igati süvendatud loodus- ja keskkonnakasvatust, mida aitavad täiendada Loona ja Viidumäe loodushariduskeskuste lähedalolu.

Lasteaia personali koosseisus on nii kauaaegseid töötajaid kui ka uusi tulijaid. Kõige pikema töökogemusega Lümada lasteaias on õpetaja Saima, kellel tööaastaid juba üle 40. Ka muusikaõpetaja Ülle on majas kaua olnud, alustas 80-ndate algul. Praegu kütja ja majahoidjana töötav Malle on lasteaias ka teisi ametikohti pidanud ja seda juba üle 30 aasta. Õpetaja abina töötaval Marel läheb lasteaias juba 15. aasta. Teistel töötajatel on Lümada Lasteaias töötatud aastate arv oluliselt väiksem. Kauaaegse töökogemusega töötajad ja uustulnukad loovad majas mõnusa koosluse, kus järgitakse lasteaia traditsioone, kuid lisatakse uusi ideid ja mõtteid.

Tulevik. Kiiresti muutuv ühiskonnas on küll raske tulevikuprognose teha, kuid Lümada piirkonnast lähtuvalt saab täna öelda, et piirkond on peredele elukeskkonnana atraktiivne oma kene looduse, väikeettevõtluse, kokkuhoidva kogukonna ja kauniste küladega. Noori peresid on siin palju, seega ka väikesi lapsi, kes lasteaias õppimas ja mängimas saavad käia. Lastearvu prognoos lähiaastatel languse trendi ei näita, seega saab lasteaed jätkata ka edasi kahe rühmaga nagu maja ruumilahendus- ja suurus lubavad.

Tänu. Endine Lümada vald on oma lasteaeda hoidnud, mida näitab remonditud maja, uus piirdeaed ja sedagi saab hoidmiseks nimetada, et ei ole liidetud teise haridusasutusega. Täna Lääne- Saare vald on panustanud töötasude konkurentsivõimelisemaks muutmisega. Meil on lapsed, kellele meeldib meie lasteaed. Meie maja personal on töökas, sõbralik, koostööd väärtustav ja asutuse arengusse panustav. Meil on lapsevanemad, kes on toetavad, kaasalööjad ja meie tähtsaimad partnerid. Meil on lähedal kool, kes on koostööle avatud. Endised töötajad ja juhid on asutuse arengusse oma panuse andnud. Mida veel tahta?

Tuhat tänu ja palju õnne Lümada Karu- Kati Lasteaia sünnipäeva puhul!

Elle Viira, lasteasutuse juht

29. jaanuar, 2016

Sa hoiad käes Lümada Karu- Kati Lasteaia esimest ajalehte, mis on välja antud asutuse 47. sünnipäeva puhul. Lasteaia ajaleht hakkab ilmuma üks kord aastas ja just lasteaia sünnipäeval. Ajalehele teevad kaastööd nii personal, lapsevanemad kui lapsed. Nime pani ajalehele Malle.

Selles väljaandes
Saad lugeda artikleid
Karu- Kati lasteaia
elust- olust, vaadata
pilte ja tunda rõõmu
koos meiega.

KARU-KATI MÕMISEB JA MUHELEB...

...ja muhelemiseks on põhjust!

Kui sügisel õpetajatega üheskoos uueks õppeaastaks plaane tegime, pakuti välja idee jõulupeoks: kas lapsevanemad võiksid ette kanda jõulunäidendi?

Mis, mis?! Kas tõesti julgen seda ideed välja pakkuda lastevanemate koosolekul? Kas saan sellega hakkama ja leian julgeld kaasalööjaid?

Nojah, näidendeid olen varem ka kirjutanud ja lavastanud, aga mitte täiskasvanutega.

Karu-Kati saali seinal juba siis mõmises heatahtlikult: Ülle, kui näidendi varakult valmis kirjutad ja lugu pikaks ei aja, siis pole vaja muretseda, mömm-mömm...

Nii valmiski näidend juba oktoobris, läbirääkimisi näitlejatega pidasin ka ja mind rõõmustas väga see, et kõik isad-emad jäid nõusse, keda olin kutsunud. Saatsin osalejatele tekstid, et neil oleks võimalus enne proovi näidendi tutvuda ja nii see advendiaeg meil algas – teguderohke meile kõigile.

Eriti kavalat muiet märkasid Karu-Katil siis, kui esimene prooviõhtu kätte jõudis! Ikka nalja sai päris palju, laule õppisime ka ja rääkisime kostüümidest. Teise proovi tegime veel ja rohkem polnudki vaja!!!

Aitäh Lilian, Triin ja Mart meeleoluka karupere eest, te olite võrratud! Orav Teisi, jänes Meiri, rebane Egle ja hunt Margus - te olite suurepäraseks! Väike poiss Ants – Kristi ja päkapikupreili Maria – teid oli lausa lust vaadata - kuulata!

Kogu lasteaiapere elas teile kaasa ja on tänulik.

Lapsed said seekord laulda-tantsida Jõuluvanale. Tore, et ta meid kõiki kalliks peab ja ikka vaatamas käib - mis sellest, et ainult korra aastas. Võib-olla te ei märganud, aga ... peo lõpus pilgutas Karu-Kati silma ja mõmises rahulolevalt.

Ilusat alanud aastat meile kõigile!

Ülle, lasteaia muusikaõpetaja

Aitäh Lilian, Triin ja Mart meeleoluka karupere eest, te olite võrratud! Orav Teisi, jänes Meiri, rebane Egle ja hunt Margus - te olite suurepäraseks! Väike poiss Ants – Kristi ja päkapikupreili Maria – teid oli lausa lust vaadata - kuulata!

Meie traditsioonid

- ♦ Tarkusepäeva näidend
- ♦ Mihklipäeva näitus
- ♦ Vanavanemate pidu
- ♦ Isadepäev
- ♦ Jõulumuinasjutt näidendina
- ♦ Lasteaia sünnipäev
- ♦ Sõbrapäeva mängupidu
- ♦ Emakeelepäeva etlemine
- ♦ Emadepäev
- ♦ Pidžaamapidu koolieelikutele
- ♦ Lasteaia lõpupidu
- ♦ Pannkoogipidu botaanikaaias
- ♦ Looduse õppepäevad
- ♦ Projektipõhised õppepäevad peredele

Isadepäeva üritus

Isadepäevale pühendatud üritus toimus Lümada Karu-Kati Lasteaias sel aastal „13 ja reedel” alguskellaajaga 16.00. Peale „ebaõnne” toovale kuupäevale oli erinevuseks tavalisest kontserdist ka see, et üritus toimus õues orienteerumisena.

Isadel ja lastel olid kaasas tasku- ja pealambid ning nad liikusid lasteaia õuealal. Isadel tuli läbida 5 punkti, kus igas said nad lahendada, kas jõudu või mõistust vajamineva ülesande. Punktid olid tähistatud värvidega: punane, kollane, sinine, roheline ja oranž. Ülesanded olid järgmised:

- paadi juures said isad ja lapsed lähendada mõistatuse inimesest või isast;
- suure rohelise mänguväljaku juures tuli võtta oma laps kukile või jahukotina õla peale ning joosta 2 ringi mänguväljaku;
- lasteaiaõue tagaaias aitasid isad oma lapsel üle värviliste kummide hüpata;
- suure kivi juures said isad käsi trennida, tõstes oma lapse 10 korda kõrgele õhku;
- lasteaia peaukse ees toksisid isad laste- ga naela puu sisse.

Pärast vahvaid ja väsitavaid jõu- ning ilunumbreid ootas paviljoni all kõiki ürituse külalisi kuum aurav tee ning kaneelirullid. Lapsed said veel mängida üheskoos kuni isad ja lasteaia personal teetassi taga muljeid vahetasid ning pärast seda tuli viimane ülesanne: otsida üles oma laps! Lasteaia õu oli täis vaid kiiresti liikuvaid taskulambi ja pealambi tulukesi, vahepeal oli ju pimedaks läinud. Isad arvasid, et see oli kõige keerulisem ülesanne. Kui hüüdsid oma last, siis pöördus terve tulukeste armee hüüdja poole silmi pimestama.

Isad andsid ka väikese tagasiside ürituse kohta. Arvati, et parem kui tavaline kontsert, tore oli oma lapsega liikuda ja trenni sai ka teha. Isadepäeva üritus võiks jätkuda sellise aktiivse tubase või õues toimuva üritusena. Veel öeldi, et päris hea ja äge, normaalne. Ka lasteaiapersonal arvab, et üritust võiks jätkata igaaastase traditsioonina.

Suur, suur aitäh kõigile kohaletulijatele ning ürituse kaaskorraldajatele!

Jätkukeste rühma õpetaja Annika

Minu lasteaia seiklused

Päris täpselt ma ei mäleta, kui vana ma olin, vist kuskil 5-6 aastane. Lümada jaanitule platsile ehitati uus külakiik ja mul oli hirmus tahtmine sina kiikuma minna. Teadsin, et koolilapsed käivad ka vahetundide ajal seal koos. Mõeldud tehtud. Tagumisel rühmaväljakul kelgukuuri taga oli aias auk, mille kaudu sai kenasti välja lipsata. Siis kui teised rühmakaaslased valmistusid värava juures jalutuskäiguks, põgenesin mina kuuri taha peitu, sealt läbi aiaaugu suure mäe taha ja luurasin sealt, kuidas teised mind otsisid. Kui nad olid otsimisest loobunud ja läksid ikkagi jalutama, jooksin mina jaanitule platsile kiikuma ja seal oli veel palju koolilapsi. Kuid minu vabadus jäi üsna lühikeseks, nägin juba kaugelt ema tulemas ja sain karistada teiste ees, oi, kui häbi mul oli. Mind viidi lasteaeda tagasi ja teised lapsed olid juba voodis. Pidin kõõki kokatädi Anne juurde sööma minema, et ma teisi lapsi ei segaks aga see oli asja juures kõige parem, sest tädi Anne andis kaks portsu magustoitu.

Lõunauinakute aeg oli ka lõbus, sest siis sai padjasõda mängida. Algul kui kasvataja rühmas oli ja unejuttu luges, teesklesid kõik, et magavad. Nii kui kasvataja rühmast ära läks, hakkas trall pihta. Kihu mängimine ja padjasõda, aga seda kõike pidi vaikselt tegema, et vahele ei jääks. No loomulikult oli ka see üsna lühike lõbu, sest kilked läksid ikka liiga valjuks ja kasvataja tuli rühma. Need, kes oma voodisse tagasi ei jõudnud, panid jooksuga WC-sse, vabanduseks suur pissihäda aga ega kasvataja rumal olnud. Ajas kõik ikkagi voodisse tagasi magama, kuid selle magamisega oli alati üks vigurdamine.

Nendel lastel alati vedas, kes olid õhtul viimaste seas, sest siis võeti kapist välja need mänguasjad, mis olid uhkema ja õrnema. Õnneks minul õnnestus päris tihti olla viimaste seas. Ükskord, kui olin jälle viimane, mängisin puidust klotsidega, üks klots oli teise küljes nii tugevasti kinni ja lahti saamiseks kasutasin hammaste abi. Kuid oh õnnetust, klotsid sain lahti ja koos klotsidega oli põrandal ka minu hammas koos pika juurega ning verd oli oi kui palju.

Eriti lõbus oli suvel lasteaias, siis kui õue basseini lasti vesi sisse ja seal saime kõik sulistada. Lasteaia õues kasvab üks sarapuu, mille otsas me mängisime, minul ja kahel sõbrannal olid seal oma kindlad oksad, mille peal istusime ja oma arust süntesaatoreid mängisime seal ja muidugi valju häälega kaasa laulsime. Olime väiksed laululinnud puu otsas.

Need on mõned mälestused minu lasteaia ajast, neid seiklusi ja põnevaid juhtumisi on muidugi veel ja veel. Minu lasteaia aeg oli väga tore.

Teisi, Klaus'i ema

Intervjuu koolieelikutega:

Mida sa meie lasteaiast arvad?

Maarja- Rebeca: Siin on tore olla.

Kaur- Robin: Tore mängida.

Joosep: Kena lumesõda mängida.

Tõnis: Siin on hea soe.

Andreas: Siin on hea õppida.

Ingrid: Siin saab sõpru leida ja päeval olla.

Liisa: Siin saab hoida last, kui sa ei saa teda kaasa võtta, sõpru leida, õppida.

Emilie: Et see on hea mängukoht, saab sõpradega iga päev mängida.

Sven: Toredust.

Mia: See on hästi tore lasteaed, siin on hea koos teistega mängida.

Markus: See lasteaed on nii hea.

Mille poolest on meie lasteaed eriline?

Maarja- Rebeca: Eriline on see, et siin saab kõiki asju teha, kooliks valmistuda, siin on turvaline.

Kaur- Robin: Et siin saab mäest kelgutada.

Joosep: Siin saab joosta.

Tõnis: Lasteaias on turvaline.

Andreas: lasteaias saab õppida.

Ingrid: Kui sa saad palju vanemaks, siis on lõbusam.

Liisa: Lasteaias saab targemaks.

Emilie: See on eriline, et võib palju uusi sõpru leida ja turvaline on ka.

Mia: Siin on hästi palju pidusid toimunud, kõik on hea-
tahtlikud ja lahked.

Markus: Et ta on ilus.

Mis sulle siin eriti meeldib?

Maarja- Rebeca: Saab õppida, mängida, saab targe-
maks, kõike teha.

Kaur Robin: Saab õues mängida ja lumememme teha.

Joosep: Saab lumesõda teha ja jalgpalli mängida.

Tõnis: Kelgutada, lumememme teha, lumesõda pidada.

Andreas: Saab mäest alla lasta.

Ingrid: Kui sul pole sõpru, siis siit saab sõbrad leida.

Liisa: Matemaatika, voltimine, plastiliinist asju teeme.

Emilie: Siin saab kõike teha.

Sven: Siin saab mängida ja õppida.

Mia : Kindlasti laev meeldib, liivakast ja torn.

Markus: Näiteks klotsidest ehitada mulle meeldib, siis autodega mängida.

Mis sulle üldse lasteaias ei meeldi?

Maarja- Rebeca: Hommikuring ei meeldi.

Kaur Robin: Et mets on lasteaia õues.

Joosep: Töövihikut teha.

Tõnis: Et teised lõõvad.

Andreas: Et me peame päeval magama.

Ingrid: Et teised vahest riidu lähevad.

Liisa: Et hommikul vara peab minema väikeste rühmast suurte rühma.

Emilie: Miks me peame üldse töövihikut tegema ja magama?

Sven: Mulle ei meeldi, et me käime muusikatunnis.

Mia : Ei meeldi, kui teised kiusavad.

Markus: Et lapsed kisavad, et lõõvad üksteist.

Mida sa oma lasteaiale sünnipäevaks soovid?

Maarja- Rebeca: Et lasteaed püsiks kaua ja aitaks lapsi.

Kaur Robin: Head tuju.

Joosep: Et saab mängida.

Tõnis: Et lasteaed püsiks kaua.

Andreas: Et õppimine ei lõppeks.

Ingrid: Et me õpiks nii kaua, kui lasteaed püsib.

Liisa: Kui me lasteaia lõpetame, et ta jätkaks meiega hül-
vasti.

Emilie: Et ta oleks helde.

Mia: Et ta püsiks hästi kaua koos.

Markus: Head rõõmu.

Intervjueeris õpetaja Elle

Meenutused...

Mina alustasin oma tööd Lümända Sovhoosi Lastepäevakodus 1972.a. septemb-
ris. Esimesed kuud olin sõimerühma kasvataja. Peale remonti avati teine
aiarühm, siis sain selles rühmas kasvataja koha. Olen töötanud kasvataja- õpet-
jana ja juhatajana. Tihti oli majas töötajatest puudus, siis tuli leida asendaja või
asendada ise. Nii olen ma tööd teinud siin majas kõigil ametikohtadel peale med.
õe.

Meenutan mõnda seika. Lapsi oli rühmas palju ning Karala ja Koimla küla lapsed
elasid nädal aega lasteaias. Majas töötas kolm rühma ja igas rühmas oli ööpäeva-
seid lapsi (selgituseks, need olid lapsed, keda ei viidud õhtuti koju). Meenub mi-
nu esimene öövalve, kuidas ma kartsin. Lapsed käisid öösel tualetis, siis pesu-
ruumi uks kriiksus, ma ei julgenud ennast liigutada. Läksin ikka vaatama, mis
„hää!“ see oli. Ei olnudki midagi hirmsat. Mingil ajal hakkasid veetorud põrandate
all ja vannitoas „vanadusest“ lõhkema. Uued torud toodi põrandate peale, uk-
sealused torud kaeti kastikestega, kuid need olid lävepakkudest kõrgemad. Küll
sai ikka nende otsa komistatud!

Meeles on lasteaia aastapäevapeod paljude külalistega pika laua taga. Mida aeg
edasi läks, seda lühemaks jäid peolauad. Meenub veel palju lõbusaid ettevõtmisi
koos töökaaslastega. Ühised õppekursioonid Tartusse ja Tallinna, Jüripäeva
jooks ja kadriks käimised, Lümända sovhoosi „matused“ ja palju muud. Nende
paljude tööaastate jooksul on mul olnud palju toredaid kolleege, kellega olen
pikki aastaid koos töötanud. Olen neile kõigile südamest tänulik. Palju tänu Mare-
le, kellega sügisel alustasime koos 15. tööaastat ja Mallele, kes on samuti olnud
minu töökaaslane palju aastaid. Täna kõiki oma praeguseid töökaaslasi!

Õpetaja Saima

